

بررسی فعالیتهای خطرزای کودکان ۷ و ۹ ساله در ساعات بعد از مدرسه در بیرون منزل و نظر والدین در مورد اینگونه فعالیتها

نویسنده: دکتر حمید سوری^۱

خلاصه

این مطالعه مقطعی می باشد و اطلاعات آن با استفاده از پرسشنامه خود تکمیلی توسط کودکان در کلاس و والدین در منزل جمع آوری شده است. در سال ۱۳۷۶، ۳۷۶ دانش آموز و والدین آنها طی یک نمونه برداری در مرحله ای تصادفی در ۹ مدرسه ابتدایی شهر انتخاب شدند. عمومی ترین فعالیتهای خطرزای کودکان عبارت بودند از بازی با اسلحه (۲/۲۵) یا بازی با اسلحه (۲/۸) و دوچرخه سواری بدون ملاحظه (۱/۱۳). والدین معتقد بودند که مهمترین دلیل برای انجام اینگونه فعالیتها در کودکان این است که آنها اصلاً به خطر فکر نمی کنند (۶/۶۷). اکثر والدین (۵/۸۷) معتقد بودند که کودکانشان در ساعات بعد از مدرسه در بیرون منزل فعالیتهای خطرزا انجام می دهند. کودکان بزرگتر نسبت به کوچکترها بیشتر از یک خیابان شلوغ به تنهایی عبور می کردند (۳/۰۳، $P=۲۰/۲$ ٪ در مقابل ۱/۳۱٪). در حالیکه کوچکترها بیشتر دوچرخه سواری دو تکه انجام می دادند (۴/۰۴، $P=۱۷/۵$ ٪ در مقابل ۱/۲۸٪). پسرها بطور کلی بیشتر از دخترها فعالیتهای خطرزا انجام می دادند (۱/۰۱، $P=۰/۰۰۱$) ولی تفاوتی معنی دار از این نظر بین کودکان بزرگتر و کوچکتر وجود نداشت. الگوی رفتارهای خطرزا در کودکان بزرگتر و کوچکتر متفاوت می باشد. در سن ابتدایی کودکان بزرگتر و پسرها بیشتر دچار حوادث بیرون منزل می شوند. نتایج این تحقیق احتمالاً می تواند تا حدی علت اختلاف میزانانهای حوادث را در آنان توضیح دهد.

کلید واژه: کودکان، فعالیت خطرزا، حوادث، والدین

مقدمه:

افزایش دهه (۳، ۴) و مطالعاتی در نوزاد نشان دادند که انجام فعالیتهای خطرزا در کودکان در سن ابتدایی کودکان بزرگتر و پسرها بیشتر از کوچکترها و دخترها دچار حوادث بیرون منزل می شوند (۱، ۲).

والدین آنها در این مورد تفاوت این رفتارها را در سن مختلف کودکان در نوزاد نشان دادند که انجام فعالیتهای خطرزا در کودکان تا شاید بتواند توضیحی برای علت بالاتر بودن میزان حوادث در آنان باشد. این گروههای سنی از آن جهت انتخاب شده اند که بیشتر از سایر کودکان در معرض خطر حوادث بیرون منزل هستند (۶). در این پژوهش به سئوالات زیر پاسخ داده شده است.

۱- آیا والدین کودکان سنین مختلف یا

اطمینان برای محاسبه اختلاف بین نسبت‌ها استفاده شد. آزمون Mann-Whitney برای محاسبه ارتباط آماری بین پاسخهای گروههای مختلف استفاده گردید و فعالیتهای کلی خطرناک کودکان بصورتیکه به جوایز امتیاز داده شد و آنها به دو گروه تقسیم شدند و آنها که کمتر از میان (۲۲) امتیاز آوردند، فعالیتهای کلی شان خطرناکتر و آنها بیشتر از میان (۲۲) امتیاز آوردند فعالیت کلی شان کمتر خطرناکتر گرفته شد و با استفاده از آن آزمون کاسکوئر تفاوت بین گروهها آزمایش شد.

نتایج:

چرا برخی کودکان حین بازی در بیرون منزل و در ساعات بعد از مدرسه کارهای خطرناک انجام می دهند؟ جدول شماره ۱ پاسخهای والدین را به این سؤال نشان می دهد. بطور کلی در مجموع ۴۱۱ نفر از والدین (۹۸/۸٪) به این سؤال پاسخ دادند. اغلب آنان (۹۳/۴٪) معتقد بودند که بچه ها بخاطر اینکه اصلاً به خطر فکر نمی کنند، کارهای خطرناک انجام می دهند. در پاسخ به سئوال هیچ تفاوت معنی داری بین والدین کودکان ۷ و ۹ ساله همپنطور والدین دخترها و پسرها وجود نداشت.

تکمیل پرسشنامه ها در گروههای ۸۵ نفره و با نظارت یک فرد آموزش دیده انجام گرفت. در پایان جمع آوری اطلاعات از دانش آموزان، پرسشنامه ای نیز توسط آنان برای والدینشان ارسال و از آنها خواسته شد حداکثر ظرف یک هفته آنها را تکمیل و مجدداً بدمدرسه باز گردانند. جهت افزایش مشارکت والدین نامه ای مبنی بر تقاضای مشارکت آنها توسط مدیر مدرسه نگاشته و پیوست پرسشنامه ها شد. همپنطور جهت تشویق دانش آموزان برای بازگرداندن سریعتر پرسشنامه های والدین، آنها را در یک قوعه کتی شرکت و به یک نفر در هر کلاس جایزه ای داده شد. از مجموع ۴۷۶ پرسشنامه ارسالی برای والدین ۳۶۶ پرسشنامه (۷۷/۹٪) تا یک هفته پس از ارسال تکمیل و برگردانده شد و پس از ارسال نامه ای مجدد به آنها که پرسشنامه را تکمیل نکرده بودند در مرحله دوم یعنی یک هفته بعد از مرحله اول ۵۰ پرسشنامه دیگر دریافت و در مجموع ۴۱۶ پرسشنامه (۸۷/۴٪) تکمیل شده دریافت شده . از پرسشنامه هایی که پس از دو هفته بازگردانده شد، در تحقیق استفاده نگردد. اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS for Windows) Ver6 تجزیه و تحلیل شد. از آزمون کاسکوئر برای آزمایش اختلاف ها و از ۹۵٪ حدود

والدین دخترها و پسرها نظرات مختلفی درباره اینکه چرا و چطور کودکان فعالیتهای خطرناک انجام می دهند، دارند؟ چه میزان از کودکان گروههای مختلف سنی و جنسی رفتارهای خطرناک در بیرون انجام می دهند؟ و مهمترین رفتارهای خطرناک آنها چیست؟ آیا بین کودکان بزرگتر و کوچکتر اختلافی در ارتباط با رفتارهای خطرناک وجود دارد؟ آیا بین دخترها و پسرها اختلافی در مورد فعالیتهای خطرناک وجود دارد؟

روش کار:

این مطالعه از نوع مقطعی است. کودکانیکه سن ۹، ۷ ساله داشتند و در سال ۱۳۷۶ در یکی از مدارس ابتدایی شهر اهواز تحصیل می کردند، برای نمونه گیری در نظر گرفته شدند. در مرحله اول نمونه برزای ۴ مدرسه پسرانه و ۵ مدرسه دخترانه بصورت تصادفی انتخاب شدند و با توجه به اندازه نمونه حاصل از آزمایش مقدماتی بطور متوسط از هر مدرسه ۲۵ دانش آموز ۷ ساله و ۲۵ دانش آموز ۹ ساله بصورت تصادفی، با استفاده از همکاری مدارس انتخاب گردیدند. پرسشنامه ای که بیشتر جنبه بازی داشت برای دانش آموزان طراحی شد و از آنها خواسته شد که با استفاده از برچسب های «بله» و «خیر» و علامت زدن تصاویر مربوطه به سئوالات پاسخ دهند. از آنجا که برخی دانش آموزان مشکل خواندن و نوشتن داشتند،

جدول شماره ۱- چرا برخی کودکان حین بازی در بیرون منزل و در ساعات بعد از مدرسه کارهای خطرناک انجام می دهند؟

پاسخ والدین در ارتباط با سن و جنس کودکان

	والدین پسرها	والدین ۹ ساله ها	والدین ۷ ساله ها	جمع
بخطراتی که آنها اصلاً بخطر فکر نمی کنند	۲۰۳ (۹۶/۱)	۱۸۱ (۹۰/۵)	۱۸۴ (۹۲/۴)	۳۸۴ (۹۳/۴)
چون دیگران این کار را می کنند	۱۹۱ (۹۰/۵)	۱۷۰ (۸۵)	۱۷۳ (۸۶/۹)	۳۶۹ (۹۱/۸)
برای خنده	۱۷۱ (۸۱)	۱۵۶ (۷۸)	۱۵۳ (۷۶/۹)	۳۲۷ (۸۱/۶)
می خواهد جزای خود را نشان دهد	۱۶۷ (۷۹/۱)	۱۵۴ (۷۷)	۱۶۶ (۷۸/۴)	۳۳۱ (۸۷/۱)
چون یکی دیگر جزای خود را نشان می کند	۱۶۲ (۷۶/۸)	۱۴۴ (۷۲)	۱۴۸ (۷۴/۴)	۳۰۹ (۷۴/۵)
چون نمی دانند خطرناک هستند	۱۵۳ (۷۳)	۱۳۷ (۷۳/۵)	۱۴۴ (۷۳/۴)	۳۰۱ (۷۳/۲)
سایر دلایل (کمکاری، حماقت)	۲ (۰/۹)	۰ (۰/۰)	۱ (۰/۳)	۲ (۰/۵)
جمع پاسخ دهنده ها	۲۱۱	۲۰۰	۲۱۲	۴۱۱

جدول شماره ۲- فعالیتهای خطرناکی که بچه‌ها در بیرون منزل و در ساعات بعد از مدرسه انجام می‌دهند و ممکن

می‌دهند؟

جمع	والدین دخترها	والدین پسرها	والدین ۹ ساله‌ها	والدین ۷ ساله‌ها	والدین ۵ ساله‌ها	
۹۱(۲۵/۰)	۲۰/۳	۲۹/۱	۳۲/۱	۲۷/۶		بالا رفتن از دیوارها
۵۴(۱۴/۸)	۱۰/۷	۱۸/۴	۱۶/۳	۱۳/۵		بالا رفتن از درخت
۵۱(۱۴/۰)	۱۲/۵	۱۵/۳	۱۸/۰	۱۰/۴		دوچرخه سواری بدون ملاحظه *
۳۹(۱۰/۷)	۱۱/۳	۱۰/۲	۷/۶	۱۳/۵		عبور از خیابان شلوغ پنهانی
۳۹(۹/۹)	۷/۷	۱۱/۷	۹/۳	۱۰/۴		دوچرخه سواری با سرعت زیاد
۳۳(۹/۱)	۸/۹	۹/۲	۹/۳	۸/۹		بازی در خیابان شلوغ
۲۸(۷/۷)	۷/۷	۷/۷	۹/۶	۶/۳		عبور بی ملاحظه از خیابانها **
۲۴(۶/۷)	۷/۱	۹/۱	۴/۱	۸/۹		دویدن در خیابان
۹(۲/۵)	۳/۹	۱/۵	۲/۳	۲/۶		بالا رفتن از نردبان
۵(۱/۴)	۱/۲	۱/۵	۱/۷	۱/۰		سنگ پرانی
۴(۱/۱)	۰/۶	۱/۵	۰/۰	۲/۱		بازی در ساختمانهای نیمه‌ساز
۲(۰/۵)	۱/۲	۰/۰	۰/۶	۰/۵		آویزان شدن از پنجره‌ها
۲(۰/۵)	۰/۶	۰/۵	۰/۰	۱/۰		تقلید از هنرپیشه فیلم‌ها
۳۶۴	۱۶۸	۱۹۶	۱۷۲	۱۹۲		جمع

* دوچرخه سواری بی ملاحظه، دوچرخه سواری بدون استفاده از دست، دورتی و یا توام با رفتار نابهنجار می‌باشد.
** عبور بی ملاحظه از خیابان صارتت از عبور بدون توجه به رفت و آمد اتوبوس‌ها، عبور از لایه ماشین‌ها و عدم استفاده از نعل عابر پیاده تعریف شده است.

کودکان گزارش شده‌اند. محاسبه ۹۵٪ حدود پبیشتر از آنان به شکلی کارهای خطرناک مثل (P<۰/۰۰۱) اما تفاوتی بین فعالیتهای اطمینان برای اختلاف بین قسمت‌ها نشان داد که والدین بچه‌های بزرگتر نسبت به والدین کوچکتر از نظر آماری بیشتر معتقد بودند که بچه‌هایشان دوچرخه سواری بدون ملاحظه انجام می‌دهند (P=۰/۱۵ تا P=۰/۴ و CI=۰/۴ تا P=۰/۱۷۷S) و در ساختمان‌های نیمه‌کاره بازی می‌کنند (P=۰/۱ تا P=۰/۱۲۵، CI=۰/۱۲۵ تا P=۰/۲۲/۶۷S). والدین پسرها نیز در مقایسه با والدین دخترها بیشتر معتقد بودند که بچه‌هایشان از دیوارها (P=۰/۵ تا P=۰/۹۵، CI=۰/۵ تا P=۰/۹۵) در مقابل ۲۰/۲٪ در مقابل ۲۹/۱٪) و از درختها بالا بروند (P=۰/۵ تا P=۰/۹۵، CI=۰/۵ تا P=۰/۱۸۷/۴).

بحث:

این مطالعه بخاطر تبعیضاتی که در طراحی آن اتخاذ شد درصد پاسخ خوبی را برای پرسشنامه‌ها داشت. این درصد پاسخ برابری بالاتر از مطالعه ثابت (۷) در سال ۱۹۸۷ است که شیوه نسبتاً مشابهی را برای جمع‌آوری اطلاعات از والدین بچه‌ها بکار گرفت (بین ۵۰/۱ تا ۷۲٪ برای ۵ شهر مختلف انگلستان) و یا مطالعه ریوزا (۸) در آمریکا (۲۲/۹٪) و مطالعه تانر (۹) در انگلستان (۸٪). درصد پاسخ کمتری را نسبت به این مطالعه نشان می‌دهد. روش جمع‌آوری اطلاعات از کودکان مورد کارهای خطرناکی که طی هفته گذشته انجام داده‌اند نشان می‌دهد. از مجموع ۳۷۱ پاسخ نزدیک به نیمی یا

از دخترها کارهای خطرناک انجام می‌دهند. بخصوص بچه‌های ۷ ساله یکی از مهمترین

جدول شماره ۳ گزارش خود بچه‌ها را در مورد کارهای خطرناکی که طی هفته گذشته انجام داده‌اند نشان می‌دهد.

بازگرداندن پرستشنامه توسط آنان بود که با اینکه چرا کودکان فضالتهای خطرناک انجام می دهند را نشان نداده اند. در این تحقیق بیشتر والدین معتقد بودند که بچه ها چون به مدارس حل گردید.

مطالعاتی که بر روی کودکان بالاتر از ۵ خط فکر نمی کنند این کارها را انجام می دهند. مطالعه ای که بر روی نوجوانان انجام گرفته (۱۸) نشان داده است که خطر برای نوجوانان و افراد بالغ تعاریفی متفاوت دارد بطوریکه فعالیتی که برای یک بزرگسال خطرناک تعریف می شود برای یک نوجوان بی خطر قلمداد می گردد. شاید این توضیح بتواند برای یافته فوق نیز قابل تعمیم باشد. بنابراین نتایج حاصل از این تحقیق بطور واضح نشان داد که پسرها بیشتر از دخترها فعالیتهای خطرناک در بیرون منزل و در ساعات بعد از مدرسه انجام می دهند و کودکان ۷ و ۹ ساه الگوهای متفاوتی از نظر اینکه فعالیتها دارند. برخی مطالعات قش آموزش را در تغییر رفتار کودکان تاکید کرده اند (۲۱، ۲۰، ۱۹). بعنوان توصیه ای حاصل از نتایج این تحقیق می توان گفت که چون شمار زیادی از کودکان فضالتهای خطرناک در بیرون منزل انجام می دهند، ترکیبی متناسب از آموزش و ایمن کردن محیط بیرون منزل در پیشگیری از حوادث کودکان در یسیون مؤثر باشد. این مهم می تواند در قالب ایجاد محیط های مناسب و ایمن کودکان برای انجام بازی و فضالتهای ورزشی بخصوص در ساعات بعد از مدرسه انجام پذیرد.

بناگرداندن پرستشنامه توسط آنان بود که با درخواست مجدد از آنها و مساعدت مدیران مطالعاتی که بر روی کودکان بالاتر از ۵ سال انجام شده نشان داده است که آنها بیشتر از درختان، پشت بام ها و نردبان سقوط می کنند (۱۳) و حوادث دوچرخه سواری بیشتر از ناشی از عدم مهارت کافی، دوچرخه سواری بدون ملاحظه، استفاده از اندازه نامناسب دوچرخه و دوچرخه سواری دوترکه می باشد (۱۴ و ۱۵). هیچکدام از تحقیقات فوق نشان نداده اند که تفاوت های سنی و جنسی در انجام این رفتارها در کودکان چگونه است. وست (۱۶) در سال ۱۹۹۳ دریافت که پسرها بیشتر از دخترها رفتارهای خطرناک انجام می دهند، ولی نوع فضالتهایی که آنها انجام می دهند را ارائه نکرد و مطالعه ای در نروژ (۱۷) در سال ۱۹۹۴ نشان داد که انجام فعالیتهای خطرناک در پسرها کاملاً متداول است در حالیکه دخترها کمتر این کارها را انجام می دهند.

جنس (درصد)

	دخترها	پسرها	۹ ساله ها	۷ ساله ها	
جمع	۲۹۱(۶۱/۸)	۵۸/۲	۶۱/۶	۶۲/۱	دوچرخه سواری در پیاده رو خیابانها
۲۸۷(۶۰/۹)	۵۸/۶	۶۲/۹	۵۹/۱		دوچرخه سواری در خیابان
۱۰۸(۲۲/۹)	۱۸/۶	۲۶/۷	۱۷/۰	۲۸/۱	دوچرخه سواری دوترکه
۲۰۹(۴۴/۶)	۴۳/۶	۴۵/۰	۵۰/۲	۳۸/۸	عبور از عرض خیابان شلوغ با همسالان
۱۳۴(۲۸/۵)	۲۵/۰	۳۱/۵	۲۷/۵	۲۹/۳	عبور از عرض خیابان از لابلای ماشینها
۱۲۲(۲۵/۹)	۱۸/۶	۳۲/۳	۳۱/۹	۲۰/۲	عبور از عرض خیابان به تنهایی
۵۸(۱۲/۳)	۱۰/۰	۱۴/۳	۱۱/۸	۱۷/۸	دویدن در عرض خیابانها
۳۶۵(۷۷/۵)	۸۰/۵	۷۴/۹	۸۲/۱	۷۳/۱	بازی در خیابان
۸۶(۱۸/۳)	۱۵/۵	۲۰/۷	۱۸/۳	۱۸/۲	بازی در ساختمانهای مخروبه
۴۵(۹/۶)	۹/۱	۱۰/۰	۸/۳	۱۰/۷	بازی در ساختمانهای نیمه ساز
۳۳۶(۵۰/۱)	۳۷/۷	۶۱/۰	۵۱/۵	۴۸/۸	بالا رفتن از درختان
۱۸۹(۴۰/۱)	۳۲/۳	۴۷/۰	۴۲/۴	۳۸/۰	بالا رفتن از دیوارها
۶۱(۱۳/۰)	۹/۸	۱۸/۳	۱۳/۲	۱۷/۸	بالا رفتن از ساختمانها
	۲۲۰	۲۵۱	۲۲۹	۲۴۲	جمع

بناگرداندن پرستشنامه توسط آنان بود که با درخواست مجدد از آنها و مساعدت مدیران مطالعاتی که بر روی کودکان بالاتر از ۵ سال انجام شده نشان داده است که آنها بیشتر از درختان، پشت بام ها و نردبان سقوط می کنند (۱۳) و حوادث دوچرخه سواری بیشتر از ناشی از عدم مهارت کافی، دوچرخه سواری بدون ملاحظه، استفاده از اندازه نامناسب دوچرخه و دوچرخه سواری دوترکه می باشد (۱۴ و ۱۵). هیچکدام از تحقیقات فوق نشان نداده اند که تفاوت های سنی و جنسی در انجام این رفتارها در کودکان چگونه است. وست (۱۶) در سال ۱۹۹۳ دریافت که پسرها بیشتر از دخترها رفتارهای خطرناک انجام می دهند، ولی نوع فضالتهایی که آنها انجام می دهند را ارائه نکرد و مطالعه ای در نروژ (۱۷) در سال ۱۹۹۴ نشان داد که انجام فعالیتهای خطرناک در پسرها کاملاً متداول است در حالیکه دخترها کمتر این کارها را انجام می دهند.

بناگرداندن پرستشنامه توسط آنان بود که با درخواست مجدد از آنها و مساعدت مدیران مطالعاتی که بر روی کودکان بالاتر از ۵ سال انجام شده نشان داده است که آنها بیشتر از درختان، پشت بام ها و نردبان سقوط می کنند (۱۳) و حوادث دوچرخه سواری بیشتر از ناشی از عدم مهارت کافی، دوچرخه سواری بدون ملاحظه، استفاده از اندازه نامناسب دوچرخه و دوچرخه سواری دوترکه می باشد (۱۴ و ۱۵). هیچکدام از تحقیقات فوق نشان نداده اند که تفاوت های سنی و جنسی در انجام این رفتارها در کودکان چگونه است. وست (۱۶) در سال ۱۹۹۳ دریافت که پسرها بیشتر از دخترها رفتارهای خطرناک انجام می دهند، ولی نوع فضالتهایی که آنها انجام می دهند را ارائه نکرد و مطالعه ای در نروژ (۱۷) در سال ۱۹۹۴ نشان داد که انجام فعالیتهای خطرناک در پسرها کاملاً متداول است در حالیکه دخترها کمتر این کارها را انجام می دهند.

بناگرداندن پرستشنامه توسط آنان بود که با درخواست مجدد از آنها و مساعدت مدیران مطالعاتی که بر روی کودکان بالاتر از ۵ سال انجام شده نشان داده است که آنها بیشتر از درختان، پشت بام ها و نردبان سقوط می کنند (۱۳) و حوادث دوچرخه سواری بیشتر از ناشی از عدم مهارت کافی، دوچرخه سواری بدون ملاحظه، استفاده از اندازه نامناسب دوچرخه و دوچرخه سواری دوترکه می باشد (۱۴ و ۱۵). هیچکدام از تحقیقات فوق نشان نداده اند که تفاوت های سنی و جنسی در انجام این رفتارها در کودکان چگونه است. وست (۱۶) در سال ۱۹۹۳ دریافت که پسرها بیشتر از دخترها رفتارهای خطرناک انجام می دهند، ولی نوع فضالتهایی که آنها انجام می دهند را ارائه نکرد و مطالعه ای در نروژ (۱۷) در سال ۱۹۹۴ نشان داد که انجام فعالیتهای خطرناک در پسرها کاملاً متداول است در حالیکه دخترها کمتر این کارها را انجام می دهند.

REFERENCES:

- 1- Avery, J. & Jackson, R. Children and their accidents. *Arnold Edward* (1993).
- 2- Towner, E. Dowswell, T. Jarvis, S. Reducing childhood accidents. The effectiveness of health promotion interventions: A literature review. London, Health Education Authority (1993).
- 3- Manheimer, D. I. Mellinger, G.D. Personality characteristics of the child accident repeater. *Child Development*, (1967) 38,491-513.
- 4- Bijur, P., Goding, J., Haslum, M. and Kurzon, M. Behavioral predictors of injury in school-age Children. *American Journal of Diseases of Children*, (1988) 142,1307-12.
- 5- Thuen, F., Bendixen, M. The relationship between antisocial behavior and injury-related behavior among young Norwegian adolescents. *Health Education Research*, (1996) 11,51-56.
- 6- Chapman, A.J., Foot, H.C. Wade .F.M. Children at play. In Osborne DJ, Lewis JA (ed) Human factors in transport research. London: Academic press. (1980), PP. 380-387.
- 7- Tighr, M.R. Accident involvement and exposure to risk for children as pedestrians on urban roads, Ph.D. Thesis, University College of London (1987).
- 8- Rivara, F.P., Bergman, A.B Drake, C. Parental attitudes and practices toward children as pedestrians. *Pediatrics* (1989) 84,1017-21.
- 9- Towner, E, Jarvis, S, Walsh, S. Anytley Green, A. Measuring exposure to injury risk in schoolchildren aged 11-14. *BMJ*, (1994) 302, 449-452.
- 10- Sparks, G. Craven, M. Worth, Injury control and risk-taking in young adolescents. Third international conference on injury prevention & Control Australia (1996).
- 11- Potts, R., Martinez, I.G. Dedmon, A. Childhood risk taking and injury: self report and informant measures. *Journal of Pediatric psychology*, (1995) 20,5-12.
- 12- Sandels, S. Young children in traffic. *Br. J. Educ. Psychol.* (1970) 40,111-116.
- 13- Garretson, L.K. Gallagher, S.S. Falls in children and youth. Study of falls by the three injury preventions demonstration projects. *Pediatric Clinics of North America*, (Feb.1985) 32, 153-161.
- 14- Greensher, J. Prevention of childhood injuries. *Pediatrics*, (1984) 74,970-5.
- 15- Waller, J. Bicycle ownership use and injury patterns among elementary school children. *Pediatrics*, (1971) 47,1042-50.
- 16- West, R, Sammons, P. West, A. Effects of a traffic club on road safety knowledge and self-reported behavior of young children and their parents. *Accid. Anal. and prevu*, (1993) 25,609-618.
- 17- Thuen, F. Injury-related behaviors and sensation seeking: an empirical study of a group of 14 year old Norwegian school children. *Health Education*, (1994) 9,465-472.
- 18- Alexander, C.S., Kim, Y.J., Ensminger, M., Johnson, K.E., Smith, B.J. and Dolan, L.J. A measure of risk-taking for young adolescents: Reliability and validity Assessments. *J. of Youth and adolescence*, (1990) 19,559-69.
- 19- Minchom, P.E., Sibert, J.R., Newcombe, R.G. and Bowley, M.A. Does health education prevent childhood accidents? *Postgraduate Medical Journal*, (1984) 60,260-2.
- 20- Bass, J.L., Mehra, K.A., Ostrovsky, M. Halperin, S.F. Educating parents about injury prevention. *Pediatric Clinics of North America*, (1985) 32,233-241.
- 21- Towner, E. The role of health education in childhood injury prevention *Injury Prevention*, (1995) 1,53-58.

Abstract

Risk - taking after-school activities of 7 and 9 year old children

H Soori 1

To explore parental views on children's risk-taking behaviors and activities , a cross-sectional study was carried out with children's and parents ' self- completed questionnaires: A total of 476 pupils aged seven and nine years and their parents were randomly Selected. Parents reported that the most important reason why children took risks was because they did not think of danger (67.6%). Most parents (87.5%) believed that their children take risks when they played outside after the school hours. The most common risky activities were climbing walls (25.0%), climbing trees (14.8%) and riding carelessly (14.1%). Older children were more likely to cross a busy road alone as compared to the younger ones (31.9% vs. 20.2%, $p=0.004$) . In contrast, younger children were more likely to ride behind someone else on a bicycle ($p=0.006$) Using an aggregate score, boys were more likely to take risks than girls ($p<0.001$). However there was no significant difference between younger and older children relating to overall risky activities.

The pattern of risk-taking behavior for younger children was different from that of the older ones. Older children and boys are at a greater risk of being involved in accidental injuries than younger ones and girls. This may be partly due to their higher level of risky activities.

Key Words: Children, risk- taking activities, Events, Parents.